

Kız ve Alpaka

Çınar BİBER

Kız ve Alpaka

Çınar BİBER

Parlak bir cumartesi sabahı Lily, patikadan aşağı, Çiftçi May'ın çiftliğine doğru seke seke yürüdü. Kıvrıkcık koyu kahverengi saçları iki tumbul topuz halinde zıplıyor, bez çantası kalçasına vuruyordu. Çiftliği ziyaret etmeyi her şeyden çok severdi. Çiftçi May kapıdan el salladı, gümüş saçları hasır şapkasının altında parlıyordu. "Bir çiftlik macerasına hazır mısınız, küçük yardımcılar?" diye seslendi. Lily o kadar hızlı başını salladı ki topuzları sallandı.

Çiftlik gürültülü bir hayatla doluydu. Tavuklar gıdaklıyor, bir keçi meliyor, arılar yoncaların arasında vızıldıyordu. Lily, Çiftçi May'in arkasından ahırın yanından geçti ve küçük, çitle çevrili bir avluda durdu. İçeride tek başına bir alpaka duruyordu. Yünü krem beyazı ve kabarıktı, sanki bir bulut çimenlere inmiş gibiydi. Boynunda küçük gümüş bir çingiraklı kırmızı örgülü bir tasma vardı.

"Bu Pepper," dedi Çiftçi May yumuşak bir sesle. "O nazik ve utangaçtır." Pepper başını kaldırdı ve Lily'ye kocaman koyu kahverengi gözleri ve upuzun kirpikleriyle baktı. Başının üstünde küçük bir tüy tutamı ve yumuşak, yuvarlak bir burnu vardı. Lily el salladı. Pepper'ın çingırağı hafifçe çınladı. "Merhaba, Pepper," diye fısıldadı Lily. Pepper gözlerini kırptı ve merakla bir adım yaklaştı.

Lily çite yaslandı ve Pepper'ın tek başına otları kemirmesini izledi. "Arkadaşları yok mu?" diye sordu Lily. Çiftçi May başını salladı. "Pepper buraya yalnız geldi. Alpakalar sürü hayvanlarıdır, Lily. Birlikte yaşadıklarında mutlu ve güvende hissederler. Yalnız bir alpaka, bolca otu ve güneş ışığı olsa bile üzülür ve endişelenir."

Lily kaşlarını çattı. "Yani ona bir alpaka ailesi mi lazım?" Çiftçi May başını salladı. "Bir sürü. Birlikte yerler, birlikte oynarlar ve yan yana dinlenirler. Biri korktuğunda diğerleri nöbet tutar." Lily, çitin yanında kıpırdamadan duran ve uzak tepelere bakan Pepper'a baktı. "Bence birini bekliyor," dedi Lily. "O zaman ona yardım etmeliyiz," dedi Çiftçi May.

Lily çantasını açtı ve küçük bir defterle kısa bir kalem çıkardı. "Bir plan yapalım," dedi. Önce etrafı çitle çevrili geniş, yeşil bir tarla çizdi. Sonra uzun boyunlu küçük kabarık şekiller çizdi: bir, iki, üç, dört. "Alpakaların yürüyecek alana ihtiyacı var," dedi Çiftçi May. "Ve gölgeye, temiz suya ve uyumak için yumuşak, kuru bir yere."

Birlikte çiftliği gezdiler, mükemmel yeri aradılar. Lily, meyve bahçesinin yanında, gölge için büyük bir meşe ağacı olan düz bir tarla buldu. "Burası!" dedi. "Koşacak yer var ve ağaç güneşi engelliyor." Çiftçi May uzun adımlarla ölçtü ve gülümsedi. "İyi gözün var, Lily. Burası huzurlu bir yer. Şimdi burayı dolduracak bir sürüye ihtiyacımız var."

Çiftçi May, iyi bir yuva arayan alpakaları olan çiftçileri tanıyordu. "Birkaç telefon edeceğim," dedi. Beklerken Lily çitin arasından Pepper'a saman verdi. "Yakında arkadaşların olacak," dedi Lily ona. Pepper, Lily'nin elini kokladı ve sıcak nefesi gıdıklandırdı. Pepper her hareket ettiğinde küçük gümüş çingirak çınılıyordu. "Gördün mü? Çingırağın mutlu," diye güldü Lily.

Ertesi gün bir kamyon patikadan gürültüyle geldi ve rampasını indirdi. Önce uzun boylu, açık kahverengi bir alpaka indi, sonra tüylü bacaklı gri bir alpaka. Küçük siyah bir yavru alpaka annesinin yanında tırıs tırıs yürüdü. Lily yüksek sesle saydı: "Bir, iki, üç, dört!" Alpakaların bazılarının kulaklarında pastel renkli kurdeleler vardı. Pepper çitinin yanında donakalmış, hepsinin gelişini izliyordu.

Başta yeni alpakalar kendi ağıllarında kaldılar, koklayıp kıpırdandılar. Pepper alçak, yumuşak bir sesle mırıldandı. Gri alpaka ona karşılık verdi. Lily ellerini çırdı. "Konuşuyorlar!" Çiftçi May güldü. "Alpakalar birbirini böyle selamlar. Birlikte olabilmeleri için büyük alanı bitirelim. Sonra gerçek dostluğun nasıl olduğunu göreceğiz."

Herkes birlikte çalıştı. Çiftçi May kazıkları çakıyor ve tel çiti geriyordu, güçlü kolları tokmakla sallanıyordu. Lily küçük saman demetlerini taşıdı ve su yalağını doldurdu. "Dikkat et, ağır," dedi Çiftçi May. "Paylaşmak için," diye soludu Lily ve devam etti. Karışık sürü ağıllarından izliyordu, gözleri parlak ve meraklı, yumuşak tüyleri esintide kabarıyordu.

Sonunda kapı açıldı. Açık kahverengi alpaka öne çıktı, sonra gri, sonra siyah yavru, sonra kahverengi olan. Pepper önce kıpırdamadan durdu, çingırağı hafifçe çınladı. Sonra yavaşça tarlaya yürüdü. Diğerleri etrafında toplandı, koklayıp mırıldandılar. Pepper karşılık verdi. Uzun kirpikleri kırpıldı ve yuvarlak burnu yukarı kalktı.

Kısa süre sonra bütün sürü güneş ışığında yan yana otliyordu. Yavru alpaka topuklarını vurup mutlu daireler çizerek koştu, Pepper izledi. Sonra Pepper hemen onun peşinden sıçradı, kabarık yünü zıplıyordu. Lily kahkahalarla güldü. "Şimdi ona bakın! Hiç de yalnız değil." Çiftçi May ellerini yeşil tulumuna sildi ve sırıttı. "Bir sürü bunu yapar, Lily."

O akşam Lily çantası kucağında çitte oturdu. Alpakalar meşe ağacının altında dinleniyordu, hepsi birbirine yakın, kabarık bir battaniye gibi. Pepper ortada yatıyordu, kırmızı tasması krem yününün üzerinde parlıyordu. Ara sıra kıpırdadıkça küçük çingırağı çınliyordu. "Eve geldi," diye fısıldadı Lily. Çiftçi May başını salladı. "Bunu sen yaptın, küçük yardımcı."

Eve dönerken Lily, Pepper'ı ve sürüyü düşündü. Hayvanların birbirine ihtiyacı var, diye karar verdi, tıpkı insanlar gibi. Birlikte yemek yiyecek, birlikte oynayacak arkadaşlar. Yanında dinlenecek arkadaşlar. Aralıklı dişleriyle gülümsedi ve çantasına sıkıca sarıldı. "Pepper'ı her cumartesi ziyaret edebilir miyim?" diye sordu. "Her cumartesi," dedi Çiftçi May. "Arkadaşlarını da getir."

Lily öyle yaptı. Her hafta nezaket ve paylaşmayla geldi, bazen başka çocukları da sürüyle tanıştırmaya getirdi. Alpakaların yan yana yemesini, oynamasını ve dinlenmesini izlediler. Pepper huzurlu ve oyuncu oldu, her zaman arkadaşlarına mırıldanıyordu. Ve Lily her zaman aynı şeyi söylüyordu: "Bir sürü bir ailedir ve herkesin bir aileye ihtiyacı vardır."